

bldz. 2020 betreffende een nieuw Art. 59c en 59d en de aan Artt. 82d, 166d en Art. 212 toe te voegen zinsneden. Maar toch is m.i. dat alles onvoldoende.

Tegenstrijdig kunnen zijn de inzichten en belangen van het bestuur der centrale organisatie en die van de besturen der onderafdeelingen van ziekenfonds-huisartsen en van die onderafdeelingen zelf. Daarom zal het goed zijn, dat de bij de laatste wijziging van het huishoudelijk reglement der Maatschappij tusschen hen gelegde band opgeheven wordt, en dat aan die onderafdeelingen een eigen centraal-orgaan gegeven wordt, zooals de onderafdeelingen der specialisten bezitten.

Met geringe wijzigingen kunnen de Artt. 263 tot 271, betreffende de centrale vertegenwoordiging der specialisten, pasklaar gemaakt worden voor een aan hoofdstuk XIII toe te voegen gedeelte B: „Centrale vertegenwoordiging der ziekenfonds-huisartsen”. Die vertegenwoordiging zou belast moeten worden met dezelfde functies ten opzichte van die artsen, als waarmede in Art. 266 de centrale vertegenwoordiging der specialisten ten opzichte der specialisten belast wordt.

De centrale vertegenwoordiging der ziekenfonds-huisartsen is onmisbaar voor het geven van raad aan het hoofdbestuur in zake geschillen van besturen van onderafdeelingen van ziekenfonds huisartsen en van ziekenfonds-huisartsen met het bestuur der centrale organisatie (zie Art. 266f betreffende de specialisten). Mogen ook dergelijke geschillen nog niet dikwijls zijn voorgekomen, dan eischt toch het belang der Maatschappij, dat er in voorzien is, dat die geschillen op een voor de ziekenfonds-huisartsen bevredigende wijze opgelost of tot een eind gebracht kunnen worden.

Leiden, 4 Juni 1916.

A. VAN RHIJN.

DE VERZORGING VAN ONZE KRAAMVROUWEN.

Gaarne wil ik toegeven, dat een regeling, zooals ik aangaf, op vele bezwaren stuit. Maar dat wij nu zoo heel tevreden kunnen zijn, vind ik niet. De inspannende arbeid in groote klinieken verricht, om goed opgeleide kraamverpleegsters en — verzorgsters te krijgen, komt slechts aan een kleine minderheid van onze kraamvrouwen ten goede.

Met water geplast wordt er aan het kraambed genoeg en zelfs met sublimaat! En gepoetst wordt er niet minder: aan de tepels der zoogende, in den mond van den zuigeling! Maar of het toepassen van de Hollandsche schoonmaak op het lichaam van kraamvrouw en kind beantwoordt aan de eischen der hedendaagsche kraamverpleging, valt te betwijfelen.

„Voor onze zieken is het beste niet goed genoeg”, heb ik een hoogleeraar hooren zeggen. Dat was bij de opening van een nieuwe chirurgische kliniek. Maar zal de verpleging van onze patiënten in hun eigen huis niet heelemaal in de verdrukking komen, dan moeten wij ook daar onze eischen niet te laag stellen.

Amsterdam, 4 Juni 1916.

J. BATAVIER.

ELEPHANTIASIS NOSTRAS.

Het komt mij voor, dat het ziektegeval onder dezen naam beschreven door collegae CRAMER en VAN HOOGENHUYZE berust op een chronische ontsteking, gevolgd door afsluiting, van de aderen van bekken en onderste ledematen. Vooral hun beschrijving van het oedeem (de cylindervorm der beenen, de hardheid, de oneffenheid der huid, de rose kleur) doet denken aan het oedeem in de onderste ledematen, dat men ziet na phlebitis in het verloop van ziekten, zooals typhus, maagzweer enz., waarbij een langdurige rust is voorgeschreven. Hierop wijst ook de lichte temperatuursverhooging 's avonds. Vermoedelijk ontstond deze aderontsteking in aansluiting aan het tweede

kraambed. De verminderde diuresis laat zich verklaren door de uitgebreidheid van het oedeem. De patholoog-anatoom had door een uitgebreider onderzoek misschien meer licht kunnen verschaffen.

Afgescheiden van dit ziektebeeld staan de lichte oedemen aan het gelaat, welke men wel eens bij zwakke bloedarme patiënten aantreft.

Geldermalsen, 6 Juni 1916.

F. M. G. DE FEYFER.

WIE TAST IEMANDS GOEDEN NAAM AAN?

Als eenig antwoord op het „vriendelijke” stukje van collega DETMERS van 24 Mei ll., verwijs ik naar hetgeen ik schreef d.d. 15 Mei, aangezien ik *ter wille der waarheid*, daaraan niets kan toevoegen of afnemen, terwijl het, naar ik meen, duidelijk genoeg is.

Hilversum, 6 Juni 1916.

J. DOETS D.ZN.

BRIEFWISSELING.

MAATREGELEN IN HET BELANG DER VLOTTERE PLAATSING VAN OORSPRONKELIJKE STUKKEN.

Door de algemeene vergadering der vereeniging „Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde” is, zooals reeds in het hoofdartikel in dit nummer is aangeduid, aan de redactie machtiging verleend bijzondere maatregelen te nemen, die beoogen voor het vervolg een snellere plaatsing van oorspronkelijke stukken mogelijk te maken, nadat eerst de groote hoeveelheid achterstallige copy in een sneller tempo dan tot nog toe mogelijk was, geplaatst en afgedrukt zal zijn. Deze maatregelen zijn de volgende:

1°. Van nu af aan zal wekelijks een vel druks meer aan oorspronkelijke stukken worden opgenomen dan tot nog toe gebruikelijk was. Naar onze berekening zal daardoor in vier maanden tijds de hoeveelheid copy, op 1 Juni ll. bij ons in portefeuille, zijn afgedrukt. Is dat het geval, dan zal weder tot de gewone hoeveelheid van ongeveer twee vel druks oorspronkelijke stukken per aflevering worden teruggekeerd.

2°. Om in de toekomst niet weder een ophooping van copy te krijgen, die een zoodanigen achterstand veroorzaakt, dat vele stukken langer dan een half jaar op plaatsing moeten wachten, zullen van nu af aan door de redactie geen stukken ter plaatsing meer worden aangenomen, die den omvang van één vel druks (16 bladzijden) overschrijden. Om te voorkomen, dat een schrijver deze bepaling tracht te ontduiken door zijn stuk in eenige deelen te splitsen, zal de redactie, wanneer door eenzelfde schrijver over eenzelfde onderwerp twee of meer stukken worden aangeboden, uitmaken, in hoeverre